

[Ulrich.]

Anvendelse. Det har vi manglet i hele det Hastværksarbejde, som Lovgivningen af 1919 paa dette Omraade i allerhøjeste Grad var. Vi fra vor Side paatalte den Gang, at man gjorde dette Hastværksarbejde, men det lod man haant om. At det var et Hastværksarbejde, har man Gang paa Gang konstateret, idet man i de efterfølgende Aar har maattet ændre i de den Gang vedtagne Love. Det vilde være ganske overordentlig ønskeligt, om man kunde komme til en Lovgivning, der gav ganske bestemte Regler for Jordfondens Anvendelse. At anvende dem, saaledes som den højtærede Minister her har foreslaaet, kan vi fra vor Side selvsagt ikke gaa med til. Derved vilde vi ganske spille os Indflydelsen paa hele dette Forhold af Hænde.

Jeg skal af de af mig her anførte Grunde meget henstille til ærede Medlemmer at stemme mod de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet angaaende Jordfonden, og stemme for det af Partiet Venstre og de konservative Medlemmer af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Holdgaard: I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Ulrich ønsker jeg kun at knytte nogle Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 446, der er stillet af Venstre og det konservative Folkepartis Medlemmer af Finansudvalget, for jeg tror ikke, det tjener noget Formaal at optage en almindelig Jorddebat som den, det ærede Medlem søgte at indlede her. Jeg tror, vi har hørt det ærede Medlems Standpunkt saa ofte, at det ikke interesserer os saa overordentlig meget. Den 4½ Time lange Tale, han holdt sidst, kan vi huske en lille Smule af, og det var jo ikke noget nyt, der blev fremsat nu. Det Ændringsforslag, der er stillet af de to Partier, og som gaar ud paa at udstemme den Bevilling paa 3 442 700 Kr. til Indkøb eller Opkøb af Jord, maa jeg anbefale at stemme imod. Jeg gør det af følgende Grunde.

Vi har hørt rygtevis, at Landstinget vistnok ikke ønsker at vedtage det Forslag til Jordlov, som er vedtaget her i Folketinget, og dersom man saa stemmer denne Bevilling ud, vil man dermed standse al Udstykning. Det er altsaa det, man fra den Side tilsyneladende stiler imod, og det er i og for sig ogsaa et Formaal, men saa maatte man hellere sige det aabent og ærligt. Se, det vil efter min Mening virke meget uheldigt baade, kan man godt sige, overfor Sælgere og Købere. Ikke mindst i disse Tider hænder det Dag ud og Dag ind, at der kommer Gaardmænd og Herremænd

— Folk, som er i Besiddelse af større eller mindre Jordarealer — og næsten tigger os om at købe Jord af dem, og hvis denne Bevilling blev udstemt, kunde vi selvfølgelig herefter kun svare: Ja, men der er ingen Penge til Raadighed, for de to Partier har stemt den Bevilling ud, som gav Staten Midler til Opkøb af Jord. Bevillingens Bortfald vilde ogsaa bevirke, at der ingen Jord kunde oprettes. Derfor er det selvsagt, at jeg paa mit Partis Vegne maa anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag. Det forekommer mig, at det er et underligt Standpunkt, de to Partier indtager her ved at ville nægte en Bevilling, som i Virkeligheden flyder af bestaaende Love, for det er jo Tilfældet.

Det var, saavidt jeg kan se, netop Venstres Ordfører, der den Gang rejste det Spørgsmaal, hvorvidt nu Jordfondens Renter kunde bruges til det Formaal, idet det daværende Medlem, Hr. Brorsen, stillede Spørgsmaal derom til den nuværende Justitsminister, som den Gang gennemførte Loven. Justitsministeren besvarede dette Spørgsmaal, idet han sagde, at Renterne, de ca. 3½ Mill. Kr., kunde fortsat anvendes til det Formaal. Derimod gjorde Venstres Ordfører ingen Indvending ud over dette, at han tvivlede paa, at dette Beløb var tilstrækkeligt, og han har i og for sig, kan man maaske sige, haft Ret i, at dette Beløb ikke var tilstrækkeligt. Derfor har ogsaa de skiftende Ministre, ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Minister, fremsat Forslag om og faaet Tilslutning fra Finansudvalget til, at der Aar efter Aar er bevilget Millioner af Kroner til Opkøb af Jord til Udstykning efter denne Brugsform.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at man kunde ikke gaa med under denne Form, Ministeren maatte komme til Finansudvalget i hvert enkelt Tilfælde, saa ved vi jo alle, at det nytter ikke; det kan dog ikke være saa ukendt, særlig for det ærede Medlem Hr. Clausager, som selv i Finansudvalget i denne Samling har været med til at nægte en Bevilling til Indkøb af Jordarealer, de meget omtalte Godser Christianssøde og Pederstrup paa Lolland. Det kan derfor ikke nytte at henvise til, at Ministeren skal komme til Finansudvalget i hvert enkelt Tilfælde, naar man saa i de enkelte Tilfælde nægter Bevillingerne.

Jeg maa sige, at mig har det forbavset i overordentlig Grad, at netop Venstre indtog det Standpunkt i dette Spørgsmaal, da Forholdet var det, at tre, man